
NIEDOZWOLENIE (2) *sb n*

Pierwsze i drugie e oraz oba o jasne; końcowe -e z tekstu oznaczającego -é niekonsekwentnie.

sg N niedozwoleni(e) (1). ◇ I niedozwoleniem (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieudzielenie pozwolenia; iniussus Mqcz (2) : Iniussus, Niekázanie/ niedozwolenie. Mqcz [176]a.

Wyrażenie przyimkowe: »za niedozwoleniem [czyim]« = bez zezwolenia (1): áreftuiąc oné zbieglé

Woźnym y szláchta w dobrách onych/ gdzie fie zá niedozwoleniem pánów fwych [dominis suis invitis JanStat 1089] przenieśli SarnStat 664.

Cf DOZWOLENIE

AŽ